

Udskriftsdato: 31. december 2025

KEN nr 10766 af 29/07/2005 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse N-6-05 om virksomhedspraktik - tilbud i udlandet - grænsegænger - kontanthjælp - særlige tilfælde - bopæl i Danmark

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2000603-04

Ankestyrelsens principafgørelse N-6-05 om virksomhedspraktik - tilbud i udlandet - grænsegænger - kontanthjælp - særlige tilfælde - bopæl i Danmark

Resume:

En kontanthjælpsmodtager, som boede i Danmark, havde ikke ret til at deltage i virksomhedspraktik i Sverige efter beskæftigelsesloven.

Der var ikke tale om et særligt tilfælde, som nødvendiggjorde eller gjorde det særligt påtrængende at etablere virksomhedspraktik i udlandet for at afdække eller optræne personens kompetencer.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse 709 af 13. august 2003 - § 5, stk. 2

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lov nr. 419 af 10. juni 2003 - § 26, stk. 2

Sagsfremstilling:

En kontanthjælpsmodtager ønskede at deltage i virksomhedspraktik i udlandet, idet han havde skaffet sig et praktikophold på et arkiv i Sverige. Han var bosiddende i Danmark og havde til hensigt dagligt at rejse frem og tilbage mellem bopælen og praktikaarbejdspladsen.

Han var uddannet cand.mag. og havde tidligere været i jobtræning som arkivar på et arkiv i hovedstadsområdet.

Kommunen afslog at give ham ret til at deltage i virksomhedspraktik i Sverige.

Kommunen antog på baggrund af ordlyden af § 5, stk. 2 i aktivloven, at virksomhedspraktik ikke i sig selv kunne være et udlandsophold. Kommunen tilføjede, at han som et alternativ blev tilbudt virksomhedspraktik på et stadsarkiv. Kommunen fandt, at de efterfølgende beskæftigelsesmuligheder vurderedes at være mindst lige så store som efter en praktik i Sverige.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet lagde vægt på, at der var tilbudt relevant virksomhedspraktik i Danmark. Nævnet bemærkede, at etablering af virksomhedspraktik forudsatte, at det skete hos en arbejdsgiver på det danske arbejdsmarked. Nævnet lagde endvidere vægt på, at kommunen var forpligtet til at påse en række forhold ved etablering af virksomhedspraktik, herunder at praktikken ikke var konkurrenceforvridende.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt en kontanthjælpsmodtager var berettiget til virksomhedspraktik i udlandet.

Afgørelse:

Kontanthjælpsmodtageren havde ikke efter beskæftigelsesloven ret til at deltage i virksomhedspraktik ved et arkiv i Sverige.

Begrundelsen var, at deltagelse i den valgte praktik på et arkiv i Sverige ikke kunne anses for et særligt tilfælde, som gav adgang til deltagelse i virksomhedspraktik i udlandet.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at virksomhedspraktik gives med henblik på at afdække eller optræne en persons faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål. Ankestyrelsen vurderede under hensyn til virksomhedspraktikkens formål og under hensyn til, at der var givet et alternativt tilbud om virksomhedspraktik i Danmark, at der i mandens situation ikke var tale om et særligt tilfælde, hvor formålet med virksomhedspraktikken ikke kunne opfyldes i Danmark.

Af beskæftigelseslovens § 26, stk. 2 fremgår, at deltagelse i tilbud i udlandet kan ske i henhold til § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at mandens sag skulle bedømmes efter principperne i aktivlovens § 5 om bevarelse af retten til hjælp under kortvarigt ophold i udlandet, idet reglen foruden retten til bevarelse af hjælp under kortvarige ophold også regulerer deltagelse i tilbud i udlandet efter beskæftigelsesloven. Der var som hovedregel ikke adgang til at få hjælp efter de danske regler i udlandet, medmindre der var tale om særlige tilfælde.

Ankestyrelsen vurderede, at mandens situation, hvor han opholdt sig i Danmark, men ønskede dagligt at deltage i virksomhedspraktik i Sverige, var sammenlignelig med et kortvarigt ophold i udlandet, og at principperne i aktivlovens § 5, stk. 2 derfor var anvendelige i hans sag.

Ankestyrelsen fandt, at han opfyldte betingelsen i aktivlovens § 5, stk. 2, nr. 1 om, at modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering efter denne lov.

Men Ankestyrelsen vurderede konkret, at der ikke var tale om et særligt tilfælde, som nødvendiggjorde eller gjorde det særligt påtrængende at etablere virksomhedspraktik i udlandet for at afdække eller optræne hans kompetencer. Ankestyrelsen lagde herved vægt på den brede formålsbeskrivelse i bestemmelsen om virksomhedspraktik, som ikke kunne nødvendiggøre en så specifik virksomhedspraktik, som han havde ønsket.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at danske myndigheder efter beskæftigelsesloven havde pligt til at påse, at etablering af virksomhedspraktik ikke var konkurrenceforvridende samt at der var et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte med og uden tilskud i en virksomhed. Personer i virksomhedspraktik var som udgangspunkt omfattet af dansk arbejdsmiljølovgivning. De danske myndigheder havde ikke kompetence til at sikre, at de nævnte arbejdsmarkedsregler blev overholdt under virksomhedspraktik, som foregik i Sverige.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.